

RECORDS

A vegades els records,
ens juguen males passades;
quan els busco no hi són,
quan no hi penso, els recordo.
Com es deia?... , ara no em ve!
Després de molts intents
ho deixo..., ja hi pensaré!
Tot d'una surt la dita escaient:
-No sóc jo, són els anys!
Per si em falla la memòria,
tinc un tresor molt preuat
on hi he escrit el nom
a cada peça, i al costat l' any.
Que si la camisa de núvia,
que si el vestit de casar;
una tovallola de fil,
un davantal de mudà.
Records d' ànimes estimades
que em lliguen amb el passat.
De roba feta a mà,
guardo una calaixera plena,
un llençol de fil tirés,
el vestit de batejar,
puntes, colls de ganxet,
camises de batista fina,

coixineres de la mare,
dos mocadors d' enfardar.
Històries...Fotos en blanc i negre
de quan érem petits,
postals, retalls de diari,

cartes de joventut,...

Guardo una arracada,
que explica l' amor i l' esforç,
Un collaret de perles
que el temps ha engroguit...

Records tinc de filla i germana,
de mare, amiga, companya...

Records de vida i de mort,
d' enyorança, il·lusions i por
I quan busco a la memòria
un lloc, una paraula, un record...

La paraula no arriba, el lloc es difumina
Records que em juguen males passades...

Què deia?...Ah, si!

-Que no sóc jo, són els anys
No perdo les coses guardades,
perdo els petits detalls.

Adelina Freixinet, La Granadella

ALS MEUS FILLS

US ESTIMO

Sense condicions ni reserves,

Sense raons ni preguntes,

Sense cadenes ni trampes,

Pel sol fet, estimar-vos.

D'aquesta manera és com us estimo

US ESTIMO

Sense paraules ni expressions complicades,

Amb silenci i de tot cor,

Amb soledat i companyia,

D'aprop i amb la distància.

D'aquesta manera és com us estimo.

Perquè tu ets tu i tu i tu

I tots vosaltres és el que jo desitjo,

I no sabria viure sense estimar-vos,

I em faltaria l'aire,

I no entendria la vida

Sense el vostre somriure

I el vostre amor.

Així, senzillament d'aquesta manera

és com jo us estimo.

JOANA CAMPRUBÍ ARQUÉ

Vinaixa

SORTIR DE L'ARMARI

Potser sí que un dia
m'averkonyiré
de tot el que ara escric;
de tantes paraules,
ximpleries i filosofades.
que obsessivament cada matí,
escampo en un paper.
Però sabeu què us dic?
que d'això se'n diu
"sortir de l'armari".
Sortir de l'armari
per afrontar o tal cop oblidar,
la duresa del camí,
per retrobar-me amb mi mateixa
i reconstruir amb mots de boira
les golfes de la memòria.
Per bresar un enyor
que no es marceix,
fent créixer en mi
tot un corrent de pau i serenor.
Sortir de l'armari
a través de la tèbia tardor
d'uns anys en els que he anat
retroband i recreant,
pensaments, somnis i paraules
per poder expressar
moments irrenunciabls.

M. Assumpció Cornadó Lladó

Granyena de les Garrigues